

Sygn. akt III RC 369/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich

w następującym składzie :

Przewodnicząca : SSR Anna Nowosielska

Protokolantka : sekr. sąd. Małgorzata Baur

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2017 roku w Elblągu , na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej S. H. zastępowanej przez matkę A. C.

przeciwko M. H.

o alimenty

I . zasądza od pozwanego M. H. na rzecz małoletniej powódki S. H. , urodzonej dnia (...) w E. , alimenty w kwotach po 600 (słownie: sześćset) złotych miesięcznie , poczynając od dnia 27 czerwca 2017 roku, płatnych do dnia 15-go każdego miesiąca , do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. C., wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat ;

II . umarza postępowanie co do żądania kwot ponad 1000 zł miesięcznie oraz za okres do dnia 26 czerwca 2017 roku ;

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie ;

IV . nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Elblągu) kwotę 366 (trzysta sześćdziesiąt sześć) złotych , tytułem kosztów sądowych ;

V . wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności .

Sygn. akt III RC 369/17

UZASADNIENIE

W pozwie, nadanym dnia 27 czerwca 2017 roku, reprezentująca małoletnią powódkę S. H. matka – A. C. - wniosła o zasądzenie od pozwanego M. H. na rzecz małoletniej S. H. alimentów w kwotach po 1.100zł miesięcznie, płatnych do jej rąk do 15 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 15 września 2016 roku.

W uzasadnieniu podnosiła, iż przez siedem lat do sierpnia 2016 roku pozostawała z pozwanym w związku nieformalnym, z którego dnia (...) urodziła się małoletnia S. E.. Podkreśliła, że początkowo od rozstania stron M. H. co dwa tygodnie zajmował się córką w czasie , kiedy matka dziecka pracowała dorywczo. Podniosła , że pozwany , kiedy nie mógł zajmować się córką, to wówczas opłacał opiekunkę . Pieniądze przekazane opiekunce były jedynymi środkami jakie przekazywał na utrzymanie córki. Dodatkowo w początkowym okresie kupił paczkę pampersów i kaszkę. Obecnie zaś nie czyni tego rodzaju wydatków. Wskazała, że podejmowała prace dorywcze, także na nocne zmiany za wynagrodzeniem w kwocie 800zł – 900zł miesięcznie. Ponadto zauważyła , że poza małoletnią powódką na utrzymaniu posiada jeszcze syna z pierwszego małżeństwa, na którego otrzymuje alimenty w kwocie 600 zł

miesięcznie , nadto pobiera świadczenie wychowawcze w wysokości 500 zł. Argumentowała , że pozwany pracuje w firmie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na stanowisku stolarz (operator maszyn) za wynagrodzeniem od 2.800zł do 3.400zł netto miesięcznie. Aktualnie mieszka z partnerką i jej dwójką dzieci. Zatem ma środki finansowe na utrzymanie córki S. E..

Pozwany M. H. w odpowiedzi na pozew wniósł o zasądzenie od niego na rzecz małoletniej córki alimentów w kwotach po 300zł miesięcznie , poczynając od dnia wniesienia powództwa .

W uzasadnieniu wskazał, iż żądanie pozwu jest niezasadne, nieadekwatne do wieku i rzeczywistych potrzeb dziecka. Podniósł , iż jego możliwości finansowe pozwalają na uiszczanie alimentów na małoletnią powódkę w kwocie 350 zł miesięcznie. M. H. podkreślił, iż poza małoletnią powódką posiada na utrzymaniu córkę J. H. liczącą 12 lat, na którą uiszcza alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie. Ponadto pozostaje w nieformalnym związku, z obecną partnerką , z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Ponosi miesięczne koszty dojazdów do pracy w kwocie 400 zł miesięcznie, alimenty na córkę J., opłaty mieszkaniowe oraz ma zadłużenia w bankach na kwotę 32.570,53zł.

Matka małoletniej powódki na rozprawie w dniu 27 października 2017 roku zmodyfikowała żądanie, wniosła o zasądzenie na rzecz małoletniej S. H. alimentów w kwotach po 1.000zł miesięcznie, poczynając od dnia 27 czerwca 2017 roku, płatnych do jej rąk do 15 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, zaś w pozostałym zakresie cofnęła żądanie .

Pozwany M. H. na rozprawie w dniu 27 października 2017 roku wyraził zgodę na cofnięcie pozwu, uznał żądanie A. C. do kwot po 300 zł miesięcznie, zaś w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił , co następuje :

A. C. i M. H. pozostawali w nieformalnym związku przez 7 lata. Zamieszkiwali razem do sierpnia 2016 roku. W czasie trwania tego związku urodziła się w dniu (...) w E. S. H., która została uznana przez pozwanego za córkę w dniu 27 marca 2014 roku. Przed powyższym uznaniem dziecka toczyła się przed Sądem Rejonowym w Elblągu sprawa o sygn. akt III RC 694/13, w której prawomocnym wyrokiem , wydanym w dniu 17 stycznia 2014 roku , Sąd orzekł, iż T. C. nie jest ojcem małoletniej S. E..

Obecnie A. C. zamieszkuje wraz z małoletnią powódką i synem pochodzącym z małżeństwa S. C. w wieku 16 lat w trzypokojowym mieszkaniu , położonym w P., które zajmowała wcześniej razem ze swoją matką, która zmarła.

A. C. ma 42 lata. Jest po rozwodzie. Ma wyuczony zawód cukiernika. W okresie od dnia 26 października 2016 roku do dnia 27 lipca 2017 roku pozostawała osobą bezrobotną. Uprzednio pobierała świadczenia rodzinne na dzieci (zasiłki rodzinne, dodatki rodzinne, świadczenia wychowawcze , alimenty na starszego syna w kwotach po 600 złotych miesięcznie). Do 30 września 2017 roku otrzymywała świadczenie wychowawcze na córkę S. H. w kwocie 500 zł miesięcznie oraz na syna S. C. także w kwocie 500 zł miesięcznie. Wówczas pracowała dorywczo bez rejestracji jako cukiernik. Obecnie pracuje w tej samej firmie jako cukiernik na 1/2 etatu za wynagrodzeniem w kwocie 1.000zł miesięcznie. Jej miesięczne dochody oscylują w kwotach po 3.000zł -3.300zł miesięcznie . Opłaty związane z utrzymaniem mieszkania wynoszą łącznie kwotę 918 zł miesięcznie . Na powyższą kwotę składają się miesięczne wydatki na: czynsz – 618 zł, energię elektryczną – 130zł, telewizję – 120zł, gaz- 50zł. A. C. ponosi też wydatki na telefony i internet w łącznej kwocie 223 zł miesięcznie oraz na laptop w kwocie 120 zł miesięcznie.

Małoletnia S. E. liczy obecnie cztery lata. Uczęszcza do przedszkola w P. , za które opłaty kształtują się na poziomie 133 złotych miesięcznie (opłata za wrzesień 2017 roku) , za radę rodziców i ubezpieczenie w kwocie 88zł rocznie i na zakup rzeczy do edukacji w przedszkolu na pierwsze półrocze w kwocie 40 zł . Małoletnia powódka pozostaje pod opieką matki. Nie choruje przewlekłe , natomiast od września 2017 roku często się przeziębia. Na leki dla córki jej matka wydatkuje kwoty po 50 zł w czasie choroby.

Z kolei pozwany liczy 33 lata. Aktualnie pozostaje w nieformalnym związku z A. S. , z którą zamieszkuje również jej dwoje dzieci z innego związku w wieku 6 i 11 lat w jej dwupokojowym mieszkaniu położonym w P.. Pozwany utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę wykonywaną w charakterze operatora maszyn stolarskich w firmie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 2.827,51 zł średnio netto miesięcznie (średnia wynagrodzenia za okres od sierpnia 2016 roku do lipca 2017 roku). Powyższe wynagrodzenie od 04 października 2017 roku jest zajęte przez Komornika Sądowego dla K.- Nowej Huty (...) w związku z niespłaceniem zaciągniętej przez pozwanego pożyczki przeznaczonej na remont samochodu marki S. (...), rok produkcji 2000. Pozwany prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z niepracującą konkubiną, która obecnie pozostaje na jego utrzymaniu. A. S. na utrzymanie dzieci otrzymuje kwoty po 1.800zł miesięcznie.

Pozwany ponosi koszty utrzymania partnerki i koszty opłat mieszkaniowych w łącznej kwocie 1.000zł miesięcznie. Ponosi on następujące miesięczne koszty mieszkaniowe w kwocie po około 530 zł miesięcznie : czynsz – 280zł, energia elektryczna – około 200zł (należność za energię elektryczną została rozłożona na raty), butla gazowa - 50zł miesięcznie. M. H. zeznał, że na dojazdy samochodem do pracy ponosi wydatki w kwocie 400 zł miesięcznie. Poza tym obciążają go spłaty wielu zadłużeń zaciągniętych pożyczek/kredytów , także chwilówek , zaciąganych na spłatę poprzednich zobowiązań , w następujących instytucjach i kwotach: 2.155,72zł na dzień 26.07.2017r. na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej egzekwowanych przez firmę (...), 614,59zł na dzień 30.05.2017r. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością egzekwowaną przez firmę (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością we W., 1.026,32zł na dzień 07.03.2017r. na rzecz F. Bank, 1.249,68zł na dzień 17.05.2017r. na rzecz (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością egzekwowanych przez firmę (...), 5.686,05zł na rzecz W..pl (...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., 907,01 zł na dzień 01.03.2017r. na rzecz W..pl (...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., 595,93 zł na dzień 01.03.2017r. na rzecz Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, 171,95zł na rzecz (...) spółki P.U.H. (...) z siedzibą w T., 5.645zł na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością egzekwowaną przez firmę (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, 1.822,78zł na dzień 28.03.2017r. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, 1.118,68zł na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., 55,01zł na dzień 17.03.2017r. wynikających z umowy Karta (...) na rzecz na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej egzekwowanych przez firmę (...) Prawa Gospodarczego Spółkę Komandytową, 698,40zł na dzień 17.03.2017r. wynikającej z umowy Kredyt Gotówkowy na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej egzekwowanych przez firmę (...) Prawa Gospodarczego Spółkę Komandytową, 1.557,41zł na dzień 17.03.2017r. wynikającej z umowy Kredyt Konsolidacyjny na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej egzekwowanych przez firmę (...) Prawa Gospodarczego Spółkę Komandytową, 2.632,62zł na rzecz D. (...) z siedzibą w T..

M. H. , poza małoletnią powódką , posiada na utrzymaniu starszą córkę, która ma 12 lat. Uiszcza na nią alimenty w kwocie po 500zł miesięcznie , ponadto utrzymuje z nią kontakt bezpośredni raz w roku i telefoniczny raz w tygodniu.

W czasie wspólnego zamieszkiwania i po rozstaniu , M. H. zajmował się córką w 2016 roku, natomiast od stycznia 2017 roku nie opiekuje się małoletnią powódką, nie utrzymuje z nią żadnych kontaktów, nie łoży na utrzymanie dziecka, nie pamięta o ważnych uroczystościach rodzinnych w życiu córki .

Rodzice małoletniej S. H. pozostają w konfliktowych relacjach.

(dowód : informacje , częściowo spisy kosztów utrzymania, decyzje, faktury, odpisy aktów stanu cywilnego, zaświadczeń k. 5-21, 33-86, 89-198, 216-218, zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki S. A. C.: protokół z rozprawy z dnia 27 października 2017 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.226 w czasie 00:05:28-00:21:00, 00:36:20-00:37:50 , protokół skrócony k.222-224 , zeznania pozwanego M. H. : protokół z rozprawy z dnia 27 października 2017 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.226 w czasie 00:21:01-00:34:28, 00:37:51-00:38:25 , protokół skrócony k.223 - 224) .

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na zebranych w sprawie dokumentach w postaci informacji, decyzji, faktur, odpisy aktów stanu cywilnego, zaświadczeń, częściowo spisach kosztów utrzymania, ich autentyczność nie budziła bowiem wątpliwości, nie była także w większości kwestionowana przez żadną ze stron. Zakwestionowane przez pozwanego wydatki na utrzymanie małoletniej powódki zostały następnie w toku postępowania zmodyfikowane przez przedstawicielkę ustawową małoletniej powódki, w części zostały uznane za zawyżone i w części za nieuzasadnione, biorąc pod uwagę pozostały materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie, o czym również niżej. Sąd przyznał również zeznaniom przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki i zeznaniom pozwanego walor wiarygodności z uwagi na ich spójność, logikę i zbieżność z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie.

Obowiązek alimentacyjny na rzecz małoletniej S. H. opisywany jest przez artykuły 133 k.r.o i 135 k.r.o. Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś - od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza zaś treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przewidują także formę wykonania obowiązku alimentacyjnego, w całości lub w części w postaci osobistych starań o utrzymanie i wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.).

Należy przy tym stwierdzić, iż pojęcie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz pojęcie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, pozostają we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, w szczególności przy ustalaniu wysokości alimentów przez Sąd.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, wypada podnieść, że wysokość alimentów nie została dotychczas ustalona przez rodziców małoletniej powódki przed wytoczeniem sprawy. Od czasu rozstania rodziców małoletniej powódki, ojciec dziecka początkowo angażował się w pomoc w opiece nad nią, również dokonał zakupu niezbędnych jej środków higienicznych. Natomiast w późniejszym czasie, zaniechał kontaktów z córką (usprawiedliwiając powyższe obraźliwymi wiadomościami tekstowymi, otrzymywanymi od matki dziecka).

Należy zaakcentować, że małoletnia S. E. nie posiada własnego majątku, zatem nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i w tym zakresie zasadne jest finansowanie jej potrzeb przez rodziców. Dotychczas - do sierpnia 2016 roku - potrzeby te zaspokajali oboje rodzice, mieszkając wspólnie.

Określając zakres obowiązku alimentacyjnego, Sąd wziął pod uwagę usprawiedliwione potrzeby małoletniej, możliwości majątkowe i zarobkowe jej rodziców. Małoletnia S. H. liczy 4 lata, zaczęła uczęszczać do przedszkola w P., jej potrzeby wynikają z konieczności zakupu niezbędnej odzieży, z której wyrasta, odpowiedniego wyżywienia, leków w przypadku choroby, zabawek, środków czystości oraz higieny, pampersów.

W zakresie wydatków czynionych na małoletnią powódkę na wyżywienie oraz dotyczących przypadających na dziecko kosztów mieszkaniowych wskazanych w przedłożonych przez jej matkę spisach kosztów utrzymania, Sąd uznał je częściowo. Odnośnie wydatków na wyżywienie małoletniej (spis kosztów - k.16) w łącznej kwocie 846,40zł miesięcznie (wyżywienie w kwocie 541,40zł plus słodycze w kwocie 187,50zł plus owoce i warzywa w kwocie 117,50zł) wypada zauważyć, iż ponoszenie ich we wskazanej wysokości na rzecz czteroletniego dziecka stron jest nierealne nie tylko z uwagi na wiek dziecka, ale też poziom życia jego rodziców i jest sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Natomiast w zakresie wydatków mieszkaniowych miesięcznych (zestawienie k. 17) Sąd nie uwzględnił podanych w tym

zestawieniu wydatków ponoszonych na telefony i internet oraz na laptop w łącznej kwocie 323zł miesięcznie (telefony 120zł, telefon i internet 103zł, laptop 100zł), ponieważ nie są to wydatki na utrzymanie małoletniej S. E., lecz wydatki własne jej matki. W związku z tym Sąd uznał, iż koszty mieszkaniowe przypadające na małoletnią S. E. wynoszą 306zł miesięcznie, co stanowi 1/3 opłat za czynsz, energię elektryczną, telewizję i gaz.

Zdaniem Sądu, kwota wydatków na małoletnią w wysokości po około 1.000 zł miesięcznie razem z opłatami mieszkaniowymi, jest usprawiedliwiona zarówno jej potrzebami jak i możliwościami zarobkowymi rodziców i ich dotychczasowym poziomem życia.

Należy zauważyć, że obowiązek łżenia na utrzymanie małoletniej S. H. spoczywa na obojgu rodzicach, a zatem nie tylko na matce sprawującej codzienną opiekę nad małoletnią (w tym zakresie jej obowiązek alimentacyjny jest także realizowany).

Jeśli chodzi o sytuację pozwanego, to wypada wskazać, że posiada on stałe źródło utrzymania w postaci wynagrodzenia za pracę wykonywaną w firmie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w kwocie 2.827,51zł średnio netto miesięcznie. Nadto, od stycznia 2017 roku, tj. od kilku miesięcy od rozstania stron, nie ma kontaktu z córką S. E., będąc w konflikcie z matką małoletniej, nie pamięta o ważnych uroczystościach, wydarzeniach w życiu dziecka. M. H. nie wspiera finansowo matki w zaspokajaniu potrzeb małoletniej, nie przekazuje na jej utrzymanie środków finansowych, nie dokonuje zakupów dla dziecka, w związku z tym w zasadzie cały ciężar wychowania i jej utrzymania spoczywał dotychczas na matce dziewczynki.

Biorąc pod uwagę potrzeby małoletniej powódki, w ocenie Sądu, pozwany posiada możliwości łżenia na utrzymanie córki kwoty po 600 złotych miesięcznie. Należy zauważyć, iż wydatki mieszkaniowe pozwanego oscylują w kwotach po około 530 zł miesięcznie (pozwany te wydatki ponosi samodzielnie, choć winien je ponosić wspólnie z partnerką, z którą razem mieszka i prowadzi gospodarstwo domowe a zatem jego „udział” w tych wydatkach powinien wynosić kwoty po około 132 złote miesięcznie), ponosi także koszt dojazdu do pracy samochodem w kwocie 400 zł miesięcznie, co nie pozwala na przyjęcie, iż wskazane wydatki nie pozwalają na łżenie na utrzymanie małoletniej powódki. Pozwany argumentował, że utrzymuje również konkubinę. W tym miejscu wskazać wypada, że M. H. nie ma obowiązku utrzymywania swojej partnerki oraz ewentualnie jej małoletnich dzieci, które z nim zamieszkują, gdyż wobec tych osób nie ciąży na nim obowiązek alimentacyjny. W ocenie Sądu, środki w kwocie 1.000 zł miesięcznie, które - jak zeznał pozwany na rozprawie w dniu 27 października 2017 roku - przeznacza na rzecz konkubiny będącej osobą obcą, nie stanowią usprawiedliwionego ich wydatkowania w kontekście konieczności łżenia na utrzymanie małoletniej powódki, wobec której ciąży na nim obowiązek alimentacyjny.

Kolejną kwestią, którą należy podnieść, są liczne kredyty, zaciągane przez pozwanego, co do których ten ostatni nie wskazał uzasadnienia, które mogłoby być uznane w przedmiotowej sprawie za usprawiedliwione okolicznościami. Należy w pełni podzielić stanowisko zawarte w wyroku Sądu Najwyższego, z dnia 12 listopada 1976 roku w sprawie o sygn. akt III CRN 236/76 (opublikowanym na str. 767 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego z komentarzem, Wydawnictwo (...)), zgodnie z którym osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny musi się liczyć z tym, że przy podejmowaniu wydatków na zakup na przykład mebli, telewizora, lodówki, ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego. Wypada zauważyć, że decydując się na zaciąganie kredytów i pożyczek, pozwany w pierwszej kolejności winien był liczyć się z koniecznością alimentowania osób, do których alimentacji jest zobowiązany – m.in. małoletniej powódki. Zatem, konieczność spłat rat kredytów i pożyczek nie może stanowić podstawy do przyjęcia, że pozwany nie może świadczyć alimentów na rzecz córki. Zobowiązany do alimentów w pierwszej kolejności winien posiadać środki na zaspokojenie potrzeb małoletnich dzieci (na starsze dziecko z innego związku pozwany uiszcza alimenty po 500zł miesięcznie), a dopiero później szacować swoje możliwości i ewentualnie zaciągać kredyty, licząc się z koniecznością ich spłaty w zakresie jaki ewentualnie po zaspokojeniu potrzeb dzieci mu pozostanie.

Zgodnie z treścią uchwały Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976 roku (sygn. akt III CZP 46/75, opublikowanej w OSNCP z 1976 roku Nr 9, poz.184), którą Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę w pełni podziela, rodzice w

żadnym razie nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka , które nie może utrzymać się samodzielnie tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. Zatem , pozwany nie mógł skutecznie domagać się ustalenia jego obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki na bardzo niskim poziomie z uwagi na szereg zobowiązań , czy też konieczność partycypacji w utrzymaniu innych osób .

Dodatkowo wskazać wypada , że pozwany powinien w większym zakresie finansowym niż matka małoletniej powódki przyczynić się do jej utrzymania , bowiem jego dochody są stałe i regularne, przekraczają dochody matki powódki uzyskiwane z tytułu pracy w kwocie 1.000 zł miesięcznie . M. H. nie przedłożył orzeczenia o niepełnosprawności, jest osobą młodą, zatem jego możliwości zarobkowe nie są ograniczone. Natomiast fakt, iż jego wynagrodzenie zostało obecnie zajęte przez organ egzekucyjny, nie wpływa na „obniżenie” możliwości zarobkowych pozwanego, ponieważ jest ono konsekwencją jego świadomych decyzji dotyczących zadłużania się w bankach i innych instytucjach celem zaspokojenia własnych potrzeb, a nie potrzeb swoich dzieci. Ponieważ stopa życiowa dziecka nie może być niższa od stopy życiowej jego rodziców, a jak wskazano powyżej , pozwany posiada wyższe możliwości zarobkowe niż matka, a nadto nie sprawuje obecnie codziennej pieczy nad córką S. (która w całości spoczywa na matce małoletniej powódki) , dlatego również i z tego względu w większym zakresie powinien przyczynić się do jej utrzymania.

Mając powyższe okoliczności na względzie, Sąd doszedł do przekonania, iż kwota zasądzonych alimentów - przy ustaleniu możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego oraz usprawiedliwionych potrzeb powódki - jest usprawiedliwiona okolicznościami sprawy. Sąd uznał, iż kwota ta nie jest wygórowana i pozwany powinien partycypować w tym zakresie w jej utrzymaniu. Nadto należy podkreślić, iż zasądzenie alimentów we wskazanej poniżej kwocie i tak nie zaspokaja wszystkich usprawiedliwionych potrzeb powódki, które musi mieć zaspokojone. W pozostałym zakresie potrzeby te będzie zaspokajała jej matka, dlatego powództwo w pozostałej części zostało oddalone.

Biorąc zatem pod uwagę wskazane powyżej okoliczności, Sąd na podstawie przepisów art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 i 2 k.r.o. zasądził od pozwanego M. H. na rzecz małoletniej powódki S. H., urodzonej dnia (...) w E., alimenty w kwotach po 600 złotych miesięcznie, poczynając od złożenia pozwu, tj. dnia 27 czerwca 2017 roku, płatne do dnia 15-go każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki – A. C., wraz z ustawowymi odsetkami, w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat i orzekł jak w punkcie I wyroku. Z tych samych względów w pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone w punkcie III wyroku.

Równocześnie, w punkcie II wyroku, mając na uwadze częściowe cofnięcie powództwa , za zgodą pozwanego, na podstawie art. 203§1 kpc, Sąd umorzył postępowanie co do żądań na rzecz powódki za okres od dnia 15 września 2016 roku do dnia 26 czerwca 2017 roku i co do kwot ponad 1000 złotych miesięcznie , biorąc pod uwagę fakt , że powyższa czynność dyspozytywna stron nie była sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzała do obejścia prawa.

O kosztach sądowych rozstrzygnięto w punkcie IV wyroku w oparciu o przepisy art.13 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (opublikowanej w Dz. U. z 2016 roku pod poz. 623 ze zm.) oraz art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 k.p.c. – nakazując ich ściągnięcie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Elblągu), w kwocie 366 zł, na którą składają się : opłata stosunkowa wynosząca 5% wartości przedmiotu sporu obliczona stosunkowo w takim zakresie w jakim pozwany przegrał proces w wysokości 360 zł oraz opłata kancelaryjna za klauzulę wykonalności w kwocie 6 zł.

Na mocy przepisu art.333 §1 pkt 1 kpc, wyrokowi w części zasądzającej roszczenie nadano rygor natychmiastowej wykonalności (punkt V orzeczenia).